

## Levél a Jézuskának

**A** napokban tréfálkozva megkérdezték tőlem, hogy elküldtem-e már a levelet a Jézuskának? Elütöttem egy másik tréfával a kérdést, hogy már nem én írok levelet, hanem inkább a gyerekeim levelét „továbbítom”. Azonban néhány dolog eszembe jutott ezzel kapcsolatban, szinte egyik gondolat szülte a másikat.

Az első persze az volt, hogy mit is írnék? Hirtelesen úgy éreztem magam, mint ahogy az egyik filmen láttam: A felnőtt, negyvenes éveit taposó férfi apja szemére veti, hogy gyermekkorában soha nem beszélgetett vele. Az apa láthatólag meghökken, de elfogadja a szemrehányást és váratlanul azt mondja: Rendben – miről szeretnél beszélgetni? És a férfi akkor vesz egy nagy levegőt. Aztán egy másikat... de szólni nem tud. Valószínűleg én is így lennék...

Éppen itt jártam gondolatban, amikor eszembe jutott a Kárpátia együttes egyik karácsonyi dala, amelyben a refrének között nem énekelnek, hanem gyerekek olvassák fel az angyalkának írt leveleiket. Mennyivel egyszerűbben oldották meg ezt a kérdést a gyerekek: Nem okoskodtak annyit, mint mi felnőttek tennék. Egyszerűen csak a szívükre hallgattak, és leírták azt, amit szeretnének. Nem foglalkoztak azzal, hogy hasznos-e, fontos-e, túl nagy, vagy túl kicsi a kérés. Így került egy levélbe az új baba és Erdély szabadsága.

Aztán arra gondoltam, mi lenne abból, ha mi felnőttek is kívánhatnánk. Egy másik történetben – igaz ott a lámpában lakó szellem révén – ezt a kérdést feszegették. A szellemnek nem volt ínyére a dolog, hogy dolgoztatják és ezért minden kívánságot szó szerint teljesített. Persze így mindegyik kívánságnak rossz vége lett, mert ami félreérthető volt, azt a szellem rendre félre is értette. Az emberek pedig minél inkább erőlködtek, annál kevésbé sikerült.

Mindenki túlokoskodta a dolgot. Vajon nem így lenne ez a mi leveleinkben is? Addig-addig fogalmaznánk, amíg a lényeg veszne el. A kisgyerekek egyszerűbben gondolkodnak: elmondják mire vágyanak és a többit a Jézuskára bízzák. És mi szülők, felnőttek „segítünk” a Jézuskának, hogy azok a kívánságok teljesüljenek, amik a gyermekeink javára válnak.

Gimnazista lehettem, amikor részt vettem egy plébánia könyvtárának rendezésében szobafestés után. Afféle nyári munka volt, hogy ne unatkozzam, meg hogy valami értelmeset is csináljak. Akkor találtunk egy üres levélpapírt, ami meg volt címezve. Nyomdai áru lehetett valamikor az ötvenes években, akkor írtak ilyen zsinóros, díszes betűkkel. *Őfelsége Jézuska Királynak – Mennysországnak...* A gyerekeknek vásárolták a szülők, hogy ilyen szép papírra írják a karácsonyi levelet. Eltettem emlékebe, ma is megvan. Most akkor előveszem, kisímitom, megkezelem a legszebben fogó tollamat, és elkezdem:

Kedves Jézuska!

Nagyon régen volt, hogy utoljára írtam Neked, azóta felnőttem. A vágyaim is nagyobbak lettek, már nem elégszem meg azzal a célbalövő készséggel, amit gyerekkoromban szerettem volna. És már nem is csak magamnak kérek...

Szeretném, ha békét, megértést és emberséget hoznál karácsonyra. Olyat, ami az ünnep után is megmarad.

Békét – nemcsak oda, ahol háborúznak, hanem minden utcába és minden kert végébe. Megértést – nem csak oda, ahol az emberek gyűlölik egymást, hanem minden rokon és barát lelkébe. És emberséget – nemcsak oda, ahol embertelenek a körülmények, hanem minden felnövő fiatal szívébe is.

Nem tudom, hogy mit ígérhetnék cserébe... Tudod, mi felnőttek, gyakran rosszak vagyunk. De ha teljesíted a kéréseinket, talán megváltozunk annyira, hogy tudunk majd jók lenni.

Szerető fiad...

Adja Isten, hogy így legyen, és adjon nekünk áldott karácsonyt!

Sági Lajos

### Tartalom:

<i>Sági Lajos: Levél Jézuskának</i> .....	1
<i>Gratulálunk</i> .....	2
<i>A Karácsonyvárosi Koncert képei</i> .....	3
<i>Naptár 2011-re</i> .....	4-5
<i>Az Aranyszármű Angyal Pályázat győztesei</i> .....	6
<i>Istvánfi Károly: Lesz pénz a nyugdíjakra</i> .....	7
<i>Id. Olgay György: Könyvismertetés</i> .....	7-8
<i>Panaszkodnak</i> .....	8

## Gratulálunk

*A Szabad Föld hetilap pályázatát hirdetett Topnagyi 2010 címmel, amelyen Rónaszéki Endre és felesége, Kőcs Anna csemői lakosok is részt vettek írásaikkal.*

*Köszönjük, hogy képviselték községünket, pályázatukat örömmel közöljük lapunkban.*

### ANGYALKÁK

Alföldi tanyán élünk Papával, boldogságban.

Gyöngyvirágos ős-tölgyesbe nyúlóan terül el a minden kényelemmel ellátott kis szigetünk. A területünkön akác ligetecske, nagylombú, öreg diófák árnyékában kialakított pici játszótér, teniszpálya méretű pázsit jelenti a gyermekparadicsomot. És kutyák, macskák.

Tíz unokánk rendszeresen látogat minket, de közülük négy leány-angyalka (négytől kilencig) nyaranta, örömünkre, hosszabban is vendégünk. A lányok napi ötszöri étkeztetését, esti fürdetését, holmijuk rendben tartását és a házimunkákat főleg én végzem. A lányok minden jel szerint remekül érzik magukat, egész nap megy a játék a friss, a szinte harapható levegőn. A közös játékokért, lelket, szellemet érlelő programokért rajonganak. Az esti tábortűz a fő kedvenc nótázással, verseléssel. Sok a bolondozás, kacagás.

Szinte mindennapos az erdei séta. A főleg galagonyával, kökénnyel, vadrózsával szegélyezett ösvényeken a bársonyos, forró homokon a lányok nagyot szaladgálnak a kutyákkal, mert mindig velünk jönnek. A lányok virágot szednek, meg makkot a kis kosárba, csigaházat, mindenféle bogyót, nekik tetsző „fontos” dolgot gyűjtenek.

Egy ilyen alkalommal csengettyűszót hallottunk.

– Mama, mi ez? – kíváncsiskodtak.

– Tudjátok, nyáron itt az erdőben nyaral az angyalka – jött a tőlem megszokott csalafinta válasz –, azért csilingel, hogy karácsonyig ne jöjjön ki a gyakorlatból, amikor a gyerekeket az ajándékokhoz kell hívni.

Persze tudtam, hogy a szomszéd tehenecskeje legelészik a közeli tisztáson, csengő a nyakában, megtalálható, ha netán elkóborolna.

– Jaj, de jó! Akkor még jobb leszek holnap! – ujongtak kórusban. És, ha lehet, még boldogabbak voltak.

Aztán jött a tél s az ünnepek.

Mesélik, az óvodában szó került a karácsonyról, így az angyalkáról is. Az óvó néni legnagyobb döbbenetére a mi egyik angyalkánk hangosan közbeszólt:

– Engem már nem lehet ilyenekkel becsapni! Mert én tudom, hogy az angyalka csemői erdőben a Mamáéknál lakik, és ott gyakorol egész nyáron.

K. A.

### SZAVALÓVERSENY

A langyos eső elől beszorultunk a nagy fedett teraszra öt leányunokánkkal, akik a tavaszi szünetet, boldogságunkra, nálunk töltötték Csemőben.

Nagy békében foglalták el magukat: gyöngyöt fűzni, rajzolgatni, rongyból egeret varni kandúrjaink jókedvére, sajtos dobozból teknősbékát, kiskutyát fabrikálni sohasem voltak fáradtak. És közben a csicsérgés: előbb a barátnők jöttek elő, (akik olyan bénák, persze), aztán fejünk felett repkedtek a Csabik, Norbik, Ricsik...

A legkisebb és szöszi, épp harmadikos, a korábbi, még óvodai „szerelmes ügyeire” volt büszke. Talán ezért is az akkor megtanult versek jöttek elő: izzott a galagonya, nyitva volt a kutyatár, haragos volt a libapék, ment a kocsí, patkó-dobogás... Mindenki részt vett a játékban, még olyan tündérekünk is, akik néha rosszabbak voltak, mint három korukbeli fiú.

Közben a Mama üdítőt és itthon sült pogácsát tálalt fel tízóráira. Még a Nap is kisütött, bearanyozta a buksikat, copfokat, a szép arcocskákat.

A költészet napja volt éppen, erről is beszélgettünk. Előkerítettem a Weöres-kötetet, amit aztán közösen lapozgattunk, szavalgattunk. Az *Ujjé!vi* mese mindenkit megfogott.

*Mesét mondok, di-dá-dú,  
egyszer volt egy százlábú...*

Többször el kellett olvasni, a lányok kacagtak, és élénk fantáziával színezték, hogy az egyes lábak mit is csinálhatnának még... Nagyon jól éreztük magunkat.

Másnap, reggeli közben, a kis szöszi ezt a nem rövid verset szó szerint újra elmondta. Egyben elhatározta, hogy ezzel fog indulni a szavalóversenyen az iskolában. Azon a két napon, amíg nálunk voltak még, csiszolgattuk a szövegejtését, pontosságát, és nagyon bíztunk a sikerében.

Pár hét múlva telefonált a csöppnyi lány:

– Papa! Megnyertem, pedig huszonhatan indulunk, és én léptem fel utolsónak. Már mindenki unta, izgett-mozgott, azt hitték, hogy tényleg háromszázhatvanöt lábról fogok jó sokáig szavalni. Megtapsoltak, kaptam oklevelet is, apu bekeretezte, és kitettük a falra!

Ekkor éreztem úgy, én is nyertem!

R. E.



## *Karácsonyváró koncert*

*Szakadó hó, csikorgó hideg és a díszesen kivilágított Községháza fogadta vendégeinket ez évi hangversenyünkön. A fellépők a Ceglédi Erikel Ferenc Zeneiskola növendékei voltak, az est háziasszonya dr. Perneczky Jánosné mutatta be a szereplőket, és ismertette a felcsendülő műveket.*



# 2011 – Eredményekben gazdag,

## JANUÁR

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

## FEBRUÁR

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

## MÁRCIUS

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

## Közérdekű te

### Rajzpályázat 2010 győztesek

#### 1. kategória

**Sebők-Dömös Borbála**

Nefelejcs óvoda, Katica csoport

#### 2. kategória

**Papp Bernadett**

Ladányi Mihály Általános Iskola V/b.

6. oldal, 4. kép, balra

#### 3. kategória

**Kárpáti Lilla Edit**

Kossuth Lajos Gimnázium V/d.

6. oldal, 4. kép, jobbra

Polgármesteri Hivatal: .....

Ladányi M. Ált. Iskola: .....

Nefelejcs óvoda: .....

Orvosi rendelő Csemő: .....

Orvosi rendelő Zöldhalom: .....

Gyermekorvos: .....

Fogorvosi rendelő: .....

Csemői Csenge patika: .....

Aranyi Bernadett védőnő: .....

Dobóczy Anikó védőnő: .....

Központi felnőtt ügyelet: .....

Központi gyermek ügyelet: .....

Állatorvos: .....

Csemővíz Kft.: .....

Mentők .....

Tűzoltók: .....

Rendőrség: .....

Tudakozó: .....

## JÚLIUS

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

## AUGUSZTUS

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

## SZEPTEMBER

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30



# *boldog új évet kívánunk*

## ÁPRILIS

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

## MÁJUS

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

## JÚNIUS

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

### Telefonszámok

.....	392-001
.....	392-044
.....	592-022
.....	392-152
.....	392-022
.....	06-30-534-37-17
.....	392-136
.....	592-016
.....	06-70-629-34-57
.....	06-70-360-79-25
.....	310-150
.....	311-994
.....	06-20-93-41-276
.....	392-191
.....	104
.....	105
.....	107
.....	198

## **Rajzpályázat 2010** **győztes alkotások**

**1. kategória**

**Jelige: Cseresznye**

**6. oldal, 1. kép**

**2. kategória**

**Jelige: Angyalka**

**6. oldal, 2. kép**

**3. kategória**

**Jelige: Karliaa**

**6. oldal, 3. kép**

## OKTÓBER

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

## NOVEMBER

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

## DECEMBER

H	K	SZ	CS	P	SZ	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	



*A Karácsonyvárosi Koncert záróképe:  
a közönség vastappsal ünnepelte a szereplőket és felkészítő tanáraikat.*

**1****2****3****4**

# Lesz pénz a nyugdíjakra!

- Hü de szörnyű álmom volt - mondom a feleségemnek, amikor felébredtem.

- Miért, mit álmodtál? - kérdi.

Egy hatalmas erdőben jártam a fák sűrű koronái összeértek a nap sugarai alig tudtak áttörni a lombok között. Szinte esti félhomályban haladtam egy ismeretlen cél felé. Valami megmagyarázhatatlan belső kényszer hajtott, hogy nekem mennem kell, oda kell érnem valahová. Egyszer csak meglátom, hogy többen is haladnak ugyanabba az irányba, míg aztán egyre jobban világosodni kezdett, a fák egyre ritkábbak lettek, míg kiértünk a napfényre, egy tisztásra, az erdő közepére. Lassan megtelt a rét sokan táblákat-feliratokat tartottak a kezükben, mások ütemesen skandáltak, ugyanazt, amik a táblára volt írva.

- Vissza a puskát, vissza a fegyvert!

- Miért mi történt? - kérdezem a mellettem állót?

- Nem tudod? Most hoztak egy törvényt, mely megtiltja, hogy a vadászoknak ezen túl puskájuk legyen.

- Miért mondd, hogy szörnyű álom volt? - kérdi a nejem - nem is olyan félelmetes!

Mert amikor körbe néztem, és akik a réten tüntettek, hogy - „Vissza a puskát a vadászoknak” - mindannyian vadnyulak voltak. Én is!

Ez akkor jutott eszembe, amikor megláttam a TV-ben a magánnyugdíj-pénztárak, azaz a bankok érdekében a pár száz tüntető között a már nyugdíjban lévőket is. A saját érdekük ellen tüntettek, hiszen ha nem a pazarló, magánbankoknak, hanem az állami nyugdíjalapba lesznek ezen túl befizetve a nyugdíjjárulékok akkor biztosabban lesz, pénz a nyugdíjakra nem kell havi 30 milliárd forint kölcsönt hónapról-hónapra felvennie az országnak.

Akik még nem nyugdíjasok azok is biztonságban tudhatják leendő nyugdíjukat. Nem adósodik el még jobban az ország. Nem történhet meg, hogy azt mondják a magánnyugdíj-pénztárak, jaj, hát rosszul fektettük be az Önök nyugdíjas éveire befizetett pénzt. Eltőzsdéztük! Így nincs miből nyugdíjat fizetni.

Majd akkor megint az állam adjon, de miből?

Újabb kölcsönből, ami miatt aztán az ország örökre kol-dusbotra jut, csak azért fogunk dolgozni, semmi másra nem futja, csak arra, hogy a kamatokat fizessük? Mert a kölcsön, amit a kormányok felvettek azt mind nekünk kell visszafizetni.

Egyik lépése ez a nyugdíjrendszer megváltoztatásának azok sorában, amit az új kormány tesz, hogy ne kelljen az embereket jobbágy sorsba taszítani és bizonyíték arra, hogy a lakosság megszorítása nélkül is lehet a gazdasági válságot kezelni.

*Istvánfi Károly*

## **A miniszterelnök londoni nyilatkozatából:**

„Én azt gondolom, hogy mi jó döntést hoztunk, ki tudunk mászni az adósságcsapdából, de ezt óvatosan mondom, mert ezért még sokat kell dolgoznunk (...) túl fogjuk élni

azt a borzalmas eladósodottságot, amelyet az elmúlt évek zúdítottak a magyarok nyakába” - fogalmazott a magyar miniszterelnök.

Hozzátette: afelől sosem volt kétség, hogy a magyar álláspontot Brüsszelben mindenki el fogja fogadni, tekintettel arra, hogy az EU belső szabályai szerint a nyugdíjügyek kizárólagos nemzeti hatáskörbe tartoznak, tehát minden magán dönti el, hogy milyen úton jár. Magyarország most visszatér a nyugat-európai útra, tehát olyan kétpilléres - állami és önkéntes - nyugdíjrendszerre lesz, amilyen a nyugat-európai országok többségére jellemző. „Elhagyjuk azt a közép-európai kísérleti zónát, amely szerintem több kockázatot, mint előnyt tartogat az (e zónában) tartózkodó országok, köztük Magyarország számára” - mondta Orbán Viktor. (Forrás: origo)

Mit kell tenni annak, aki maradni akar a magán-nyugdíjpénztárban? Aki maradni szeretne a magán-nyugdíjpénztári rendszerben, annak január 31-ig kell erről nyilatkozatot tennie bármely nyugdíjbiztosítási igazgatóság-nál vagy a nyugdíjfolyósító igazgatóságnál, illetve az Országos Nyugdíjfolyósító Főigazgatóságnál, illetve az Országos Nyugdíjnyújtó Főigazgatóságnál, annak a helyi külképviseleten teszik lehetővé a nyilatkozattételt. A nyilatkozatban fel kell tüntetni a nevet, lakhelyet, a társadalombiztosítási azonosítót, illetve a magán-nyugdíjpénztár nevét. A nyilatkozatot 5 napon belül a foglalkoztatónak is meg kell küldeni. A magánpénztárak március 1-jéig kapják meg a névsort, aztán 45 nap áll rendelkezésükre össze számolni, hogy hány tag maradt.

Bár a pénztárválasztásról nem kell nyilatkoznia annak, aki szeretne visszatérni az állami rendszerbe, mivel a visszaléptetés ilyenkor automatikus, az esetleges reálhozamról ekkor is kell dönteni.

Az ismertett kormányrendelet szerint három lehetősége van a reálhozamot elért pénztártagnak: vagy egy összegben felveszi, vagy jóváírhatja az állami egyéni számláján, vagy átutaltatja az önkéntes pénztárának. Mindegyik opció adómentességgel jár.

Az MTI érdeklődésére a kormányzati kommunikációért felelős államtitkárság azt közölte, hogy áprilisban kezdődhet meg a reálhozam kifizetése, amely a magán-nyugdíjpénztárak kötelezettsége. „A pénztárak az eszközök átadásával és az átutalásokkal kapcsolatos költségeket érvényesítik a magán-nyugdíjpénztári tag követelésével (reálhozam) szemben”, azaz a magán-nyugdíjpénztár tag által „felvehető” összegből levonják az említett költségeket - írta az államtitkárság.

Aki elmulasztaná a nyilatkozattételt, az első körben kap egy levelet a magánpénztártól, amely felkéri nyilatkozattételre, ha ezzel sem élne a tag, akkor második körben kiutalják neki egy összegben. Ha nem venné át a pénztártag, akkor az állami nyugdíjkasszába kerül a pénz.

*(Forrás: origo)*

## **Nemeskürty István**

### **MI MAGYAROK**

*(Akadémiai Kiadó, Budapest 1993)*

A fenti című könyv Nemeskürty István ma is élő (85 éves) irodalomtörténész „történelemlétkönyve”. Nemeskürty a tanult szakágát, az irodalomtörténetet fiatal kora óta mindig kiegészítette az általa tanulmányozott időszak történelmi hátterével, azaz az irodalomtörténetet „összeházasította” a történettudománnyal. Ezeket az írásait törté-

nelmi tanulmányokként publikálta. De vannak teljesen önálló „történelemlétkönyvei” is. Írt Mohácsról, a Dózsa-felkelésről, és akkor még bátor tettnek számítónak a II. Világháborúról „Rekviem egy hadseregért” címmel. A „hivatalos történelem-felfogás” ezeket az írásait nem nagyon szereti, nem tartja eléggé „tudományosnak”, viszont mi, történelmet szerető olvasók, szívesen vesszük kézbe műveit. Jó stílusú, könnyen olvasható könyvek.

*(Folytatása a következő oldalon.) →*

